

AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL EL TRABAJO

SANTA

CECILIA

2008

SALUDA

La festa dels músics arriba com tots els anys amb molta il·lusió. Ja feia temps que no coincidí amb l'onomàstica, el 22 de novembre, en el qual celebrem Santa Cecília, la nostra patrona. I és el tancament de l'any fiscal, si es permet l'expressió, que altra vegada ha estat replet d'eixides, assajos, concerts... i l'esdeveniment estrella, el Certamen de Múrcia.

El XVIII Certamen Nacional de Bandes de Músics "Ciudad de Murcia" va ser el repte, on vàrem actuar a l'Auditori i Centre de Congressos de la Regió de Múrcia "Víctor Villegas". El resultat era el que menys ens importava, simplement la il·lusió que ha suposat, això volem pensar, als músics de la nostra banda. I si hem pujat un poc en la qualitat, ja hem guanyat!

Però ha sigut un any on hem vist com Eduardo Ferrer complia mig segle en aquesta agrupació. Com hem vibrat en Alcoi, Muro, Sant Blai, Mutxamel, com ens hem emocionat amb les obres tocades en cadascun dels concerts. I tot açò, gràcies a tots els músics que conformen la banda.

És necessari donar les gràcies a tots els músics de la banda que són tan constants a l'assaig. I al nostre públic i devocionaris, que fan que ens sentim adulats, i ens animen a seguir treballant per la música.

PROGRAMA D'ACTES

Dilluns 17 de novembre

20:30 hores Concert dels grups de clarinets
i flautes de la banda de Xixona

Divendres 21 de novembre

20:30 hores Concert de la Banda Juvenil de Xixona
Director: Antonio Lillo

Dissabte 22 de novembre

8:00 hores Despertà amb coets

9:00 hores Partit de futbol 7: Metall-Percussió contra Canya.
A l'estadi de Sant Sebastià

18:00 hores Cercavila de l'Agrupació Artisticomusical
El Trabajo de Xixona pel poble, trasllat de la imatge a l'església

19:00 hores Missa en honor a Santa Cecília

20:30 hores Concert de l'Agrupació Artisticomusical
El Trabajo de Xixona, en honor a Santa Cecília

23:00 hores Sopar de Germanor

Tots els actes se celebraran al Cine de Dalt. Entrada lliure, limitada a l'aforament del local.

PROGRAMA CONCERT

1a Part

YAKKA (P.d.) (2007) _____ José Rafael Pascual

PAVANA PARA UNA INFANTA DIFUNTA (1899) _____ Maurice Ravel

SYMPHONIC SONGS FOR BAND (1958) _____ Robert Rusell Bennett

- 1.- Serenade
- 2.- Spiritual
- 3.- Celebration

2a Part

THEATRE MUSIC (1990) _____ Philip Sparke

- 1.- Overture
- 2.- Entr`acte
- 3.- Finale

SENDES (2007) _____ José Alberto Pina

NOTES AL PROGRAMA

YAKKA – José Rafael Pascual

Pasdoble escrit el 2007, dedicat a la banda de l'associació Amigos de la Música de Yecla i al seu director, Ángel Hernández Azorín. Fou estrenat per la banda a què està dedicada en el Certamen Internacional de Bandes Ciutat de València l'any 2007.

PAVANA PER A UNA INFANTA DIFUNTA - Maurice Ravel

Pavana per a una infanta difunta és una famosa peça per a solo, escrita per ell. *Pavana* va ser composta quan Ravel estudiava en el conservatori a París amb Gabriel Fauré. En 1910, Ravel també va publicar una versió de la *Pavana*.

L'obra evoca la digna elegància d'una recepció en la cort reial d'Espanya. Una dansa lenta processional que va gaudir de gran popularitat entre el segle XVI i el segle XVII. Aquesta xicoteta miniatura antiga no significa que desitge homenatjar alguna princesa històrica en particular, sinó més aviat expressar un entusiasme nostàlgic per la moda i la sensibilitat espanyola que Ravel compartia amb molts dels seus contemporanis, i que va manifestar en altres obres com ara la *Rapsòdia espanyola* i el *Bolero*. Ravel va dedicar la *Pavana* a la seua patrona, la princesa de Polignac. El pianista espanyol Ricardo Viñes, va oferir l'estrena el 5 d'abril de 1902. Orquestrada per Ravel el 1910, es va estrenar en aquesta versió en els concerts de Hasselmannes, a París, el 25 de desembre de 1911, sota la direcció d'Alfredo Casilla. L'obra va ser calorosament acollida pel públic, però va rebre les més severes crítiques dels músics seguidors de Ravel.

SYMPHONIC SONGS FOR BAND - Robert Russell Bennett

Suite escrita en tres moviments, que són una successió de balls o escenes i també de cançons.

La serenata té l'objectiu de ser-ho, obtenint així una melodia, clarament cantable, però sobre una base polirítmica que porta a un final rítmic i entretallat.

L'espiritual recorda les cançons de treball dels camps del sud nord-americà, on els esclaus interpretaven aquestes cançons per a alleujar el treball, i que es basaven en cançons provinents majoritàriament del continent africà, d'on eren originaris aquests esclaus.

La celebració recorda una fira antiga, en la qual es distingeix a les multituds que aclamen (en els instruments de vent-fusta), un número circense i la inevitable carrera popular de mules. Escrita el 1958, va ser un encàrrec de la banda de Kappa Kappa PSI, i guanyà el primer premi en la convenció anual en Salt Lake City. D'aquesta germandat universitària, que va ser fundada el 1919, a Oklahoma (USA), la dita organització es dedica al desenvolupament de la música de vent i està present en 160 col·legis i universitats dels Estats Units. Han passat per les seues seus més de cinquanta mil músics i ha realitzat encàrrecs als compositors més rellevants d'aqueix país.

S C

THEATRE MUSIC - Philip Sparke

És una obra encarregada el 1990 pel Musikpreis Grenchen (festival de bandes que es realitza a Suïssa) va ser una de les obres obligades d'aquest festival.

El primer temps, **Overtura**, s'obri amb una fanfàrria de metall seguit d'una ràfega de notes de fusta. Clarinets, trompes i saxòfons introdueixen el primer tema, una melodia que passa al voltant de les diverses seccions de la banda. El segon tema **Piu cantabile**, ho presenten els saxòfons i les trompes, donant lloc a la fanfàrria presentada al principi per les trompetes. D'aquesta manera aquest moviment acaba com s'obri.

Entreacto és un moviment lent, amb els solos per al saxòfon alt i la flauta. Una trompeta introdueix un segon tema i és interpretat per la banda amb amplitud conduint al final del tema que acaba d'una manera plàcida i pacífica.

Finale moviment que comença amb una melodia robusta en forma de cànon que és portada fins a un episodi de caràcter marcial interpretada per trompetes, saxòfons i clarinets, amb un contrapunt de flautes. El moviment acaba amb una breu referència a la fanfàrria de metalls del primer temps.

SENDES - José Alberto Pina

Obra del jove compositor nascut a Cartagena, Composta el 2007 i estrenada per la banda La Nova de Xàtiva, sota la direcció de Jose R. Pascual Vilaplana. Segons les pròpies paraules del compositor: "Quan vaig començar a escriure aquesta obra vaig tindre clara una cosa, que no pretenia escriure una peça programàtica basada en una història, sinó en una imatge emocional. La meua intenció era parlar del ser humà, representar a través de la música, les emocions i els processos motivacionals amb els que conviu diàriament".

Es tracta d'una sèrie de variacions desenvolupades des d'un punt de vista tècnic i musical amb el que pretén recalcar, com hem citat anteriorment, la vida d'un mortal, mostrant unes variacions temàtiques al mateix temps que emocionals. Al començament dels primers compassos es presenta clarament tot el material temàtic utilitzat posteriorment, encapçalament per un *leitmotiv* que en aquest cas està format per tres úniques notes i que representa l'ésser humà: RE-MI-SOL. A continuació escoltem el tema principal que ens descriu la personalitat del protagonista. Un pont ens condueix a l'interior de la vida del nostre personatge, que anirà experimentant una evolució emocional per a mostrar-nos els diversos sentiments i sensacions, que va descobrint progressivament:

L'ànima

L'amor

La confusió

La por i la ira

La conflagració

La desesperació

La soledat

L'anhel

L'esperança

Amb aquestes variacions sobre la vida d'un mortal, s'invita l'oient a fer una reflexió sobre les sendes per les quals percebem aquests sentiments, d'allò més fràgil, complex i bell que tenim, l'ésser humà.

MEMORANDUM

Setmana cultural del 18 al 24 de novembre 2007

Ja són tres les setmanes culturals que celebra l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona.

Els actes els començàvem amb la cercavila amb un recorregut que s'iniciava a les nou del matí. Abans d'iniciar-se, uns coets per despertar al personal que dormia tranquil lament i fer-nos un café amb pastes dutes, desinteressadament, pel president de la banda.

L'itinerari transcorre pels carrers dels nous músics. I la felicitat dels pares que els han donat l'oportunitat d'una educació musical.

El primer en arregar-lo és David Serra Ibáñez (SAXÓ), al carrer la Vila, allà està son pare que també és músic, sa mare, amb eixe somriure de veure al seu fill que forma part d'altra part de la seua vida.

Direcció barri Almarx, de l'àrab *marī* "prat", "prat ufanós". Davant del prat ens espera Clara Sánchez Vicente (CLARINET), amb la seua família, somrients. El pare fumant-se un puro de ben matí, triomfant, de com ho ha fet la filla.

Agafem el carrer Alcoi, podem veure com l'aigua del riu Coscò encara no ha parat de baixar per les pluges de l'octubre. Només entrar al carrer Mallorca dos músics més: Estefania Miquel Cremades (CLARINET) i Ismael Brotons Guerrero (PERCUSIÓ).

Dues fèmines més. Només entrar al carrer Alacant en la cruïlla amb el carrer Terraets ens espera: Sandra Sirvent Asensi (FLAUTA). El seu pare, Alfredo el del Síndic trau una flauta que li l'entrega emocionat. Vicent Pardo aprofita per fer-se la foto amb la seua fillola. Uns metres més endins del carrer hi ha Nerea Vidal García (SAXO), amb els seus pares ufanosos, per donar-li la llibertat de l'elecció musical.

Tot seguit, ens dirigim per la santa, es busquen músics per portar-la. Ningú la vol dur. Però eixen els llastimosos, la resta els anima sarcàsticament.

El retor nou ens espera per començar l'acte religiós que serà amenitzat per un grup de saxons (alts, tenors i baríton). Les pregàries són dites pels músics benvinguts.

Després de la missa tornem la Santa pel carrer i ens anem a dinar als Mariners una bona fideuà. La vetllada continua fins ben entrada la nit, la pena és que és diumenge.

Dimarts 20 de novembre, 20:30 hores Concert del Professorat de l'Escola Comarcal de l'Alacantí.

El professorat que imparteix les classes a l'Escola Comarcal de l'Alacantí ens delecta amb la seua mestria i tant alumnes com públic en general omplin el Cine de Dalt.

Divendres 23 de novembre, 20:30 hores Portes obertes a l'assaig general.

El divendres obrirem les portes a l'assaig per a tots aquells que volien sentir i veure el treball que hi ha per preparar un concert.

Dissabte 24 de novembre

9:00 hores. Campionat de futbol 7: Metall-Percussió contra Canya.

Ben de matí, els coets trenquen el silenci de la Xixona temporera. La gent pregunta quina festa hi ha, la banda està de festa. El metall-percussió contra la canya competeixen per l'orgull. Qui guanya li ho recriminarà al perdedor al llarg de tot l'any fins que arribe una altra edició.

A més, enguany canviarem el poliesportiu pel camp de futbol entre d'altres raons perquè hi érem massa per jugar i amb un camp més gran, més personal hi podia participar. El resultat, pal·lissa de la percussió-metall contra la canya, i això que no estava l'estrella, Peldanyo.

L'esmorzar va unir les tres grans branques que conformen aquesta meravellosa agrupació musical de Xixona a la Societat El Trabajo.

Per la vesprada el gran esdeveniment. El concert que l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona commemora en honor a Santa Cecília. Abans de començar l'actuació, el presentador, Pau Ros, donà la benvinguda oficialment als nous músics. Aquests reberen els instruments per part dels companys de la banda, el diploma com a membre de l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona i el nou decàleg de la banda que tothom ha de complir.

El programa curt però intens. A la primera part *DIMENSIONS* (1984) de Peter Graham i la presentació del CD *DIPTIC DEL TIRANT* (2007) de José R. Pascual-Vilaplana amb dues parts: 1.- *Tirant i l'ermità* i 2.- *Carmesina*. De Solista: Miguel José Martínez, *Viriat* i narrador: Salvador Ferre Ferre.

El projecte va nàixer mentre un mestre i un alumne descobrien els misteris de la traducció amb el millor llibre mai escrit de cavalleria, com immortalitzava Cervantes en *El Quijote*, el *Tirant lo Blanc*.

El mestre feu un incís i explicà a l'alumne la idea de donar a conèixer aquesta obra per altres manifestacions artístiques, que no foren ni el paper ni internet. Pensà en aquesta banda i la idea va anar prenent cos.

Perquè si d'una cosa hem d'estar satisfets en aquest treball discogràfic són les relacions públiques que s'han establert per dues vies:

La institucional: amb la Universitat d'Alacant, representada pel vicerector d'extensió universitària i director de les SEUS universitàries d'Alacant, Jesús Pradells, i Vicent Martines i Peres, director del Projecte IVITRA (que consisteix en la traducció multilingües dels clàssics valencians) i l'Ajuntament de Xixona, que recolza tots els projectes de la SEU de Xixona.

D'altra banda, la musical: amb José Rafael Pascual-Vilaplana, membre honorífic d'aquesta agrupació, vell amic, que versionà l'obra *Díptic del Tirant* per a banda, peça encarregada en un primer moment pel seu amic Miguel José Martínez Viriato per a ser interpretada al recital fi de carrera del màster en trombó baix, que va cursar al Conservatori Superior de París, i narrada per l'actor Salvador Ferre Saoro. Els músics de Xixona acceptaren el repte amb la mateixa il·lusió que li posà el nostre director, José Francisco Mira Marín.

Així que es va produir eixa conjunció astral que pensaren els hòmens medievals perquè tots els elements s'uniren alhora i el resultat, ja el tenim, el *Díptic del Tirant*.

Aquesta composició vol representar dos temes tractats a la novel·la *Tirant lo Blanc*: l'honor del cavaller i l'amor de Tirant cap a Carmesina.

La banda de Xixona va reconèixer i donar les gràcies a tots els que van contribuir i van fer possible que Carmesina s'enamorara de Tirant amb la música.

A la segona part *SHALOM* (2001) de Philip Sparke amb tres moviments: 1.- *V'ha'ir Shushan – Havdala*, 2.- *Hanerot Halalu – Ba'alam Haba* i 3.- *Mishenichnas Adar, ani Purim – Yom Tov Lanu*. L'altra gran obra que tancava el concert *CAPRITX ITALIA* (1880) de Piotr Txaikovski. *DE REGALADIOS NONINO*.

El concert el vàrem gravar, estem intentant fer una fonoteca de la banda, però hi va haver un problemeta que quan vam anar a sentir la gravació la pista estava en blanc i és que el gravador oficial no va connectar els micròfons correctament.

Després el sopar a la Societat El Trabajo amb el millor menú, el de la companyia de tots els músics de la banda.

Processó de la Puríssima (dissabte 8 de desembre de 2007)

El Nadal obri les seues portes amb la imatge de les tres *arrecbadores*, que acompanyen a la mare de Déu en la processó i la qual entra en el nostre calendari fossilitzat.

Cavalcada de Reis (dissabte 5 de gener de 2008)

El dia dels xiquets, el dia que més gent hi ha a Xixona. Enguany amb una cavalcada organitzada per l'Associació de Reis Mags creada per uns quants veïns. La colla de dolçainers, els educands de l'escola i la banda són els responsables de seguir als Reis en la seua visita a la ciutat amb l'objectiu de bocabadar als nens i les nenes i deixar-nos els juguets, en un any, en que cap xiquet s'ha portat mal.

En la banda faltava un trombó, Vicente Pardo, i és que ens va sorprendre quan el vam veure vestit de Rei Melcior.

Sant Sebastià (diumenge 20 de gener)

Amb un sol esplèndid sinònim d'un meravellós dia del copatró de Xixona, els músics arribaven amb degoteig. Al mestre li pregunten si ha arparat bé el cotxe, no siga que els municipals li posen una multa. Respon afirmativament, no com la darrera vegada. Els músics intenten fer una formació, és la nostra assignatura pendent. El mestre alça els braços i arranquem amb *Brisas del Clariano* del mestre Ferrero.

A l'altura del portal del fill del músic Vicente Molina Juan, la banda s'atura per fer-se les tradicionals paracotes preparades per la mare d'aquest. El pare comenta que aquest any es compleix els quaranta anys des que va tornar a la banda, ja que aprofitant les noces d'Alejandro Moneris, els seus amics l'acompanyaren amb la música, i després de deixar-lo en missa la banda continuà i pararen en casa d'aquest músic per fer-se un piscolabis, tradició que s'ha mantingut fins hui.

L'asil és la segona parada, on coincidim amb l'eixida de l'ofici religiós. Als practicants els delectem amb un pasdoble dels que ja no se senten tan sovint: *Fiel* de Ventura Cartagena.

El Raval, santa Anna, la Vila, el Vall fins arribar a la Plaça on enllestim les notes dedicades al nostre copatró, SANT SEBASTIÀ.

Tot seguit dediquem el temps mort per reposar forces en la Societat El Trabajo amb un breu esmorzar, fins les onze i mitja, on la Banda Juvenil s'estrena. Projecte que l'inspira el seu director Antonio Lillo, actual professor de l'Escola Comarcal de l'Alacantí. Una banda que farà el pont entre la nostra agrupació musical perquè la qualitat, siga la nostra insígnia

En la primera part, la Banda Juvenil feu les seus primeres peces oficials:

- *Florencio Guerra* (pasdoble) de Gaspar Angel Torosa Urrea.
- *Queen's park melody* de Jacob de Hann.
- *Vals núm. 2* de Shostakovich.
- *Variazioni in blue* de Jacob de Haan.

Amb la direcció d'Antonio Lillo Pérez.

La segona part va començar amb l'homenatge al músic de l'Olleria, Juan Sanz Engo, en els seus 25 anys com a músic. La relació amb la banda de Xixona comença de la mà de José Rafael Pascual-Vilaplana, qui el porta contractar i a l'hora de cobrar sorprèn la seua resposta a l'acabar un concert: "jo em sent cobrat al tocar amb vosaltres".

L'amistat va consolidant-se, venir de Sòria per tocar amb nosaltres era ja una normalitat. L'any 2005 rep de mans del seu amic Juan Francisco Ballester, *Peporret*, la insígnia que l'acredita com a membre honorífic de l'Agrupació Artisticomusical El Trabajo.

Seguidament l'homenatge a Eduardo Ferrer que complia 50 anys com a músic d'aquesta agrupació. Ara fa 50 anys que va entrar a la banda amb la seua trompeta sota el braç. Els seus primers anys els recorda amb molta nostàlgia, especialment les festes de Petrer. Aquella era una altra època. Els músics anaven a tocar pels pobles i es quedaven a dormir a casa dels festers. Al nostre "medallero" l'acollia sempre la mateixa família de Petrer al llarg dels dies de festa i a causa del seu caràcter i joventut, va agarrar tanta confiança i amistat amb ells, que la matriarca de la família l'anomenava "el meu fill". Després de tants anys l'amistat mai s'ha trencat.

50 són molts anys, molts viatges, molts certàmens i molts concerts. Molta vida musical. El seu caràcter ha fet que tinga bons amics dins de la banda i que per a ell siguin tant importants com la família. Però, a més de la constància, hui ens trobem amb un músic que sempre ha estat involucrat activament i que ha passat per diverses directives. Primer com a tresorer, càrrec que va desenvolupar durant uns 3 anys i després, com a responsable de l'arxiu, paper (i mai millor dit) pel que sempre serà recordat pels músics. Va ser quan va arribar la seua prejubiliació quan es va fer càrrec de l'arxiu. Passava hores i hores tots els dies fotocopiant, ordenant i repartint papers. I encara més, ordenant-los alfabèticament. La frase sempre després dels assajos "Arreplegueu els papers!!!" mai l'oblidaran els músics.

És una persona dedicada a la banda, músic en totes les lletres, una persona que ni l'ensurt que li va pegar el seu cor, farà dos anys, va impedir que ràpidament es reincorporara a tocar al costat del seu company Pilili.

El concert de l'Agrupació va estar compost per:

- *Tom Sawyer* suite de Franco Cesarini.

- *Harry Potter Symphonic Suite* de John Williams / R. Smith.

- *Charles Chaplin*. Amb arranjaments de Marcel Peeters basat en les bandes sonores de les pel·lícules de Charles Chaplin.

No podem deixar de comentar la intervenció d'Idoia García i de Caboteta en la darrera peça. Amb les seues disfresses de dona de Xarlot i el mateix Xarlot. Sorprenen quan entren per l'eixida d'emergència i les insinuacions que es feren els dos actors.

Vora les sis, i després d'un bon dinar de germanor a la kàbila dels Pirates-Mariners, acompanyarem a l'Ajuntament fins l'església arxiprestal i participarem amb la posterior processó amb la peça *El Buen Pastor* de Ricardo Dorado.

Després de la missa en honor a Sant Sebastià tornarem a acompanyar a l'Ajuntament fins la casa del poble.

ENTRÀ A BOCAIRENT 2008. Dissabte 2 de febrer

El passat 2 de febrer, l'Agrupació Artisticomusical El Trabajo de Xixona va participar en l'Entrà de Moros i Cristians de Bocairent, amb la Cultural Festera Filà dels Marrocs.

Aquesta filà celebrava el seu 140 aniversari i presentava una Entrà amb 25 blocs. La banda de Xixona tocava amb l'esquadra especial 50 anys de Marroc. Amb el cap José Luis Pascual Colomer. Les peces que tocàrem foren *Un moble més* (pas-moro) de Julio Laporta Hellín, *Cavall de Foc* de José Rafael Pascual-Vilaplana i *Xavi Pascual* de Damián Molina Beneyto.

Dissabte 9 de febrer. Carnestoltes a Xixona

Altre any, ja en plena Quaresma, la banda de Xixona participa animant la gent amb la marxa del xixonenc Ricardo Planelles, *Música per a Carnestoltes*.

A les huit de la nit la cercavila arrancava des de la porta de la Casa de Cultura, amb molta gent, molta, tanta que feia que no s'avançara en el recorregut que continuava pel carrer la Vila, Torre de les Maçanes, Alacant, Ausiàs Carbonell i acabava a la Plaça.

Dues hores de marxa, amb moltes disfresses divertides i originals, com la del grup de percussió. O la dels germans Píneo. De tota manera, la gran participació i l'absència d'algun representant de l'Ajuntament feu que el recorregut s'allargués fins les deu de la nit, hora que no correspon a l'horari infantil.

Concert Proclamació de Capitans Festes d'Hivern. Dijous 14 de febrer 2008

A dos quarts de nou, amb un Cine de Dalt quasi replet, va tindre lloc el concert de Presentació de Capitania de les Festes d'Hivern. Enguany era la segona vegada que se celebrava aquest concert, tot i que molts veïns no s'adonaren del concert, per la poca publicitat que se'n feu.

El programa estava format per: *Eduardo Borrás* (P.D.) de Francisco Esteve Pastor. *Guerrers* (M.C.) de Francisco Valor. *Juanjo* (M.M.) de Francisco Esteve. *Un moble més* (Pas moro) de Julio Laporta Hellín. *Bucaners* (M.C.) de Ramón García i *Alijeabà-Spyors* (M.M.) de Vicent Pérez. Dirigit pel nostre mestre, José Francisco Mira Marín. El Concert fou organitzat per l'Associació Cultural i Festeria dels Geladors i l'Ajuntament de Xixona.

Dissabte 18 de febrer de 2008. Entrà dels Geladors

Les Festes d'Hivern obrien les seues portes a un mes fester. El dissabte dia 18 de febrer vàrem tocar amb els veïns de Xixona que participen en aquestes festes. El dia gran, el de l'Entrà acompanyàrem als Templaris tocant la marxa cristiana *Guerrers* Francisco Llorens Valor i amb els Beduïns la marxa mora *Alijeaba-Spyrós* de Vicente Pérez.

Divendres 22 de febrer de 2008. Concert del Mig Any

El Cine de Dalt rebentava de gent. Enguany no es varen repartir entrades als convidats i només es convidaven els guanyadors dels diversos tornejos, amb un llistat entraven per la porta d'emergències. A diferència de l'any anterior l'organització («fou una basseta») com comentava Juan Vicente Molina, segon vicepresident de la Federació i músic de la banda, no hi hagué cap protesta.

El programa del concert l'obria el pasdoble sentat *Fiel de Ventura Cartagena*, li seguia la

marxa mora innovadora *Miquelet de Cota* de Juan Alborch, *Caballero Halcón*, marxa cristiana de Pedro Joaquim Francés i *Al'murábitum* marxa mora de José Rafael Pasqual-Vilaplana.

La segona part s'iniciava amb el pasdoble Homenatge de José Vicente Algado, *Bucaners*, marxa cristiana de Ramón García, *Moment de Festa*, marxa mora de l'il·lustre alcoià Amando Blanquer i el *Barranc del Sinc*, marxa cristiana de Rafael Mullor Grau. De bis, *Juanjo*, de Francisco Esteve Pastor.

Un concert ple, entremesclant peces noves amb tradicionals. Un bon acte necessari per escalfar motors.

Setmana Santa. Març 2008

La Setmana Santa va transcórrer amb normalitat. El Dijous Sant amb la processó dels Natzens i les obres *Nuestro Padre Jesús* i *Jesús Preso*. El Divendres Sant la processó va començar i acabar en el Teatret a causa de les obres de l'església amb les marxades processó *El heroe muerta*, *Mektub* i *Procesión de setmana santa en Sevilla*. El Diumenge de Resurrecció, amb prou de fred, vàrem tocar en l'Encontre, inici de la Mona. Els músics moners xixonencs caracteritzem aquesta processó festiva i alegre amb *Virgen de la Roca* i la roba monera. A més, enguany tinguérem a Carlos Caboteta i Federico Coca amb els plats i el bombo, ja que els percussionistes, per diversos motius, no arribaren.

Entraetes i Entrà a Alcoi. Dijous 10, divendres 18 i dimarts 22 d'abril de 2008

Enguany Alcoi ens obria les portes amb l'esquadra especial de l'alferesia mora de la filà Abencerrajes, la marxa mora de Vicente Català Pérez *No ho faré més* va ser la que elegiren per demostrar "el seu poderio". El dijous dia 10, al ser els primers a desfilars amb la nova normativa no es va fer cap parada tècnica, i això va implicar un major espectacle i rapidesa.

El divendres 18 hi hagué més ambient. Els membres de l'esquadra van abillats amb vestit de corbata i el seu anagrama, miraven cap als balcons buits entusiasmats i extasiats.

El darrer dia va ser el dia 22. Quan el sol es ponía, el bombo de la banda de Xixona marcava ritme, era el colofó de l'entrà de Moros i Cristians d'Alcoi amb l'esquadra especial dels Abencerrajes i la marxa mora *No ho faré més*. La banda de Xixona tancava Entrà.

DISSABTE 3 DE MAIG. ENTRÀ MORA A MURO

Aquest cap de setmana férem la sobretaula a la capital del Comtat. El dia 3 de maig tocàrem amb la filà Moros del Rif, i la peça no podia ser una altra que *Moros del Rif* de Rafael Alcaraz Ramis. La pluja que va aparèixer darrere Montcabrer quasi rebenta l'Entrà, sort que quan vàrem eixir nosaltres va parar.

CONCERT EXTRAORDINARI DE PRIMAVERA. DISSABTE 17 DE MAIG

Ja entrats dins de l'estació de les flors, i com ja fa uns quants anys, oferim una activitat cultural al poble, el Concert de Primavera. El programa era molt suggerent. A la primera part tocàrem *Reflexions* de Juan Alborch, *Embuscade* de Jérôme Naulais, Jazz suite de Manfred Schneider.

I a la segona part *Fanfarria per a l'home comú* de Aaron Copland, *Man in the ice* de Otto Schwarz i *Symphonic songs* per band de Robert. R. Bennett. Tot dirigit sota els gestos del nostre mestre, José Francisco Mira

DIUMENGE 15 DE JUNY, SANT BLAI

Altra cita ineludible són les Festes de Moros i Cristians del barri alacantí de Sant Blai. El diumenge tocàrem amb la filà cristiana Askaris i la marxa cristiana de José Rafael Pasqual-Vilaplana *Crusllan*.

DIVENDRES 14 DE JUNY. CONCERT DEL TRABAJO

La Societat Cultural El Trabajo complia 100 anys, un segle d'història. El seu nom és part del nostre perquè ens va acollir al llarg de molts anys, i ha sigut part de la nostra història. I en els actes més oficials i centrals no podíem deixar d'estar amb ells.

El concert, presentat pel cronista de Xixona, Bernardo Garrigós, on primerament va fer un repàs de l'acta inaugural d'aquesta societat quan uns 140 hòmens es reunien per constituir-la. Aquest concert sempre s'ha caracteritzat perquè en els faristolos sempre posem alguna sarsuela que altra. El programa a la primera part fou:

Ben-hur (Selecció) de Miklos Rozsa, *Chicago* (Selecció) de John Kander, *America* (*West side Story*) de Leonard Bernstein i *Charles Chaplin* de Chaplin / Delange / Wilson / Phillips / Parsons.

A la segona part:

La Giralda de E.L. Juanrranz i *Katuska* (1^a i 2ª suite) de Pablo Sorozábal; de bis un xotis Madrid.

Normalment el concert es realitza on es coneix com l'hort d'El Trabajo, però com era una data més que especial es va celebrar a la porta d'aquesta societat. En l'intermedi, el president de la Societat va fer entrega d'una placa commemorativa.

Divendres 25 de juliol. CONCERT DE LA SEU UNIVERSITÀRIA DE XIXONA

Dos actes programats per a la vespra de Festes, dalt teniem la música i baix la literatura, la presentació del *Programa de festes*. Començament fort dels actes festius!

Es podia triar entre la literatura o la música. Nosaltres elegírem el segon, l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona oferí en el concert dedicat a la SEU Universitària de Xixona, projecte engegat el 2001 entre l'Ajuntament de Xixona i la Universitat d'Alacant, amb l'objectiu d'apropar part de les activitats culturals a Xixona.

La Seu és una font de cultura, dirigida per Vicent Martines i Peres, catedràtic de Literatura Medieval Catalana, i que aporta una basta programació cultural al llarg de l'any, com aquest concert.

En un paratge immillorable, podríem definir-lo de pel lícula! La banda pujà al cim de la Carrasqueta per fer un concert familiar, ja que hi hagueren un màxim d'un centenar de persones.

A dos quarts de huit, mentre el sol s'acomiajava, l'Agrupació Artísticomusical interpretà: *Fontinets* de Camilo Pérez Laporta, *Chicago* de John Kander, *Trons, falles i falleros* de Francisco Belda Gimeno i *Emboscada* de Jerome Naulais. A la segona part *Yakka* de José R. Pascual, *Terra Nostra* d'Enrique Alborch, *Laura-94* de Ramón García i *Piratas del Caribe* de Klaus Bladet, de regal *Churumbeleries* d'Emilio Cebrían Ruiz.

Divendres 8 d'agost. Homenatge a Paquitín

El grup Xiava (Xixona, Alacant, València) organitzà un homenatge al compositor i músic xixonenc Francisco Arques, més conegut amb el malnom de Paquitín.

Amb el suport de diverses empreses i bancs, el grup Xiava ajuntà a tots els grups de música xixonencs ja desapareguts, des del primer Genesis (amb Ricardo Planelles, Ferrete...) fins a músics de la talla de Javier Eguillor, Rosalio, i Fernando Espí que no pogueren estar presents i ho feren en diferit.

L'homenatge resumí la biografia musical de l'homenatjat fins arribar a la banda de Xixona, el seu darrer estadi musical, que clogué l'acte amb l'arranjament per part de José Rafael Pascual-Vilaplana de la cançó *Bajo la Torre del Reloj* i el cant per part de tots els participants a l'acte.

Dissabte 9 d'agost. Soparet amb els Moros Verds

El dissabte 9 d'agost se celebrà el segon soparet. Molts festers xixonencs han pujat al poble veí de Cocentaina per veure la Diana. Altres han preferit jugar-se l'orgull als campionats de futbol (masculí i femení) i frontó per parelles.

Hui la Boteta, banda dels Pirates-Mariners, descansa, com ho feren també els Cavallers, Contrabandistes, Llauraors i Moros Grocs. Aquest fou el soparet amb menys ambient, només sis filades isqueren: Pirates, Canyeta, Kaimans, Moros Verds, Marrocs i Moros Vermells.

Els Moros Verds aprofitaren per fer el Sopar de Capitans, els refundadors de la filà, ara fa 40 anys. I ens delectaren amb unes camises tipus brasilers (pels colors verd i groc), amb el número 40 a l'esquena.

Nosaltres els acompanyàrem, ja que tres dels capitans dels Moros Verds pertanyen a aquesta agrupació musical: Caliu, Caboteta i Ricardo.

En la primera desfilada, la de les huit tocàrem *Trons, falles i falleros* de Francisco Belda Gimeno i *Tita* del company Ricardo Planelles. Al sopar l'ambient cresqué, els ànims feren que molts músics tocarem amb massa passió. En la segona desfilada tocàrem *Any d'Alferes* d'Amando Blanquer i *Moros del Rif* de Rafael Alcaraz Ramis.

Divendres 15 d'agost, Cercavila i Pregó de Festes

Amb vent del nord-oest començava el dia. Se sent l'olor de cremat i encara s'alça fum en algun rebrot de l'incendi que va agarrar la lloma del Sindiquer, 32 hectàrees de cendra. Llàstima de verdor.

Uns quants membres de la banda que dinaven en els Anglesos, exactament la saga dels *Tita*, es van haver de deixar les coques fregides a meitat i anar-se'n fins que es va apagar el foc.

És el tema del dia: s'ha cremat un muntó, comenten els primers músics que apareixen per la porta de l'Ajuntament. Hui la banda va d'estrena. Camisa nova amb l'escut nou brodat en la part esquerra del pit. Camises confeccionades per la tenda La Moreneta.

El mestre, José Francisco Mira Marín, mana formar. *Cuco*, del prestigiós compositor Fernando Tormo Ibáñez, trenca el silenci del matí asolellat. Els incondicionals no falten a la cita. La banda arranca amb el fort pel carrer Hernández Mira cap amunt. José Mira, *Canana*, no para fins que la peça s'acaba.

La banda continua fins l'asil, on canvia i prova *Antañona*, també de Fernando Tormo, i del que era un pasdoble sentat, es converteix, en un pasdoble amb més ritme del normal i que quasi fa caure un bac.

La banda puja fins al Raval i enfila carrer avall fins al carrer Galera i la costera del carrer Abadía. La música, al ser un lloc tancat, se sent plena, amb tots els detalls. A l'arribada a la Placeta del Templari, els músics s'agrupen perquè necessiten fer-se la foto oficial, ja que hui, com ja hem dit, estrenaven camisa amb el brodat del nou escut.

S'enfila pel carrer Torre de les Maçanes i carrer Alacant fins Ausiàs Carbonell. A l'estar l'avinguda Constitució tancada és el moment perfecte per aprofitar-lo. Es canvia de peça, *Antañona*, també de Fernando Tormo i el públic acompanya a l'agrupació per les dues voreres fins la porta de l'Ajuntament, el director mana encarrar-se i enllestir la peça. Aplaudiments per part dels assistents i l'esmorzar per recuperar les forces perdudes al bufar.

A partir de les deu de la nit es va donar pas al concert de l'Agrupació Artísticomusical El Trabajo de Xixona. Els temes que van interpretar van ser els següents: *Xamarcai* marxa cristiana de Francisco Valor Llorens, *Yallaba* marxa mora de José Rafael Pascual Vilaplana i dedicada a la Filà els Pacos de Mutxamel en la propera capitania, *Fontinents* marxa mora de Camilo Pérez Laporta, *Terra Nostra* marxa cristiana d'Enrique Alborch Tarrassó i *Moros de Riff* marxa mora de Rafael Alcaraz Ramis.

Entremig de les peces es donaren pas a les diverses presentacions però, el gasoil del grup electrogen es va acabar abans de començar la primera peça i al llarg de deu minuts, les escoles van estar apagades.

Però allà estava Francisco Mira Del Cerro i Toni Olmos, ja que des de les seues vessants tècniques (mecànic i electricista) van poder tornar a engegar el motor. Era prou gracios veure Del Cerro molt mudat i dient «clau del 14, obri injectors, bombeja ara, prova d'arrancar Toni!» Sinó fóra per gent així la festa no aniria endavant.

Després que el problema se solucionés i dels tímids aplaudiments del públic per la tornada de la llum, l'Agrupació Musical començà el concert amb la marxa *Xamarcai* i a l'acabament es presentaren als capitans cristians. Enguany els capitans i banderers s'asseien a la dreta del públic.

La marxa mora *Yallaba* de José Rafael Pasqual Vilaplana, introduí la presentació de les capitanes mores. El pasdoble *Fontinents* donà pas a la presentació del director de l'himne de festes, *Fiesta en Jijona* de Vicente Pla. Enguany seria per a un músic professional, establert a Madrid, ja que és violinista de l'orquestra de Ràdio Televisió Espanyola, i professor titular de violí al Conservatori Professional de Música de Madrid, antic músic de la banda de Xixona, on tocava el fiscorn. Juan Antonio Mira Quirós, *Trenta-dos*, el segon vicepresident de la Federació li feu entrega de la batuta al director, que amb un breu discurs agrai l'elecció que per a ell era molt honorable.

La marxa cristiana *Terra Nostra* sigué l'última part d'aquesta presentació, centrada en els Festers de l'Any.

L'acte conclougué al voltant de les dotze i mitja amb la marxa mora *Moros del Rif* de Rafael Alcaraz Ramis, i un castell de focs, bonic però, que va fer que la marxa mora, amb tots els seus detalls assajats, no s'apreciaren i que, a més, quasi cremen les camises que acaben d'estrenar.

Dimecres 10 i divendres 12 de setembre. Entrà a Mutxamel

Els nostres veïns del sud celebraren les Festes de Moros i Cristians en honor a Nostra Senyora de Loreto, la Filà més nombrosa de Mutxamel, els Pacos, eren la capitania mora i els acompanyàrem amb la marxa mora, *Yallaba* de José Rafael Pascual-Vilaplana.

No podríem oblidar la plataforma de petxina que portava la percussió i que va fer que la banda prenguera un esquema gens habitual, on primerament hi havia la canya amb les dolçaines, el metall i en darrer lloc la percussió.

Dijous 9 d'octubre de 2008. Cercavila del Nou d'Octubre

No podíem faltar al 800 aniversari del naixement de Jaume I, rei que ens convertí en poble. La gota freda era anunciada pels hòmens del temps. El mal temps aparegué, el cel ennuvolat i la pluja incessant i tan agraïda va caure. Això no impedí que férem una petita cercavila des de l'Ajuntament, pel carrer la Vila i carrer Alacant amb *Eduardo Borràs* de Francisco Esteve. Després férem temps a la Societat El Trabajo, fins que a dos quarts d'onze l'alcalde proposà tocar l'himne dins de l'Ajuntament.

Diumenge 12 d'octubre de 2008

El darrer acte, l'Entrà de Moros i Cristians del Campello, amb la capitania mora, els Pacos i la marxa mora *Reina* de Ramon Garcia i Soler.

Adán Bernabeu guanya el Vé Concurs de Composició per a Dolçaina i Percussió Vila de Muro.

Aquest memoràndum no quedaria ple del tot si nó comentàrem que el músic de la banda de Xixona, Adán Bernabeu García, trompa, va ser el guanyador del Vé Concurs de Composició per a Dolçaina i Percussió Vila de Muro.

El jurat format per Rafael Climent, alcalde de Muro, Rafael Cabo, regidor de Cultura de Muro, i Rafael Climent, president de la Xafigà, amb els vocals tècnics, José Rafael Pascual, Mario Roig, Rafael Faus i Jaume Gonsálbez decidiren el passat 28 d'octubre de 2007 concedir el premi a Adán Bernabeu García, en la menció d'honor en la modalitat de concert amb el lema: *TERRA LLIUERE* i el títol *COMXAC*

SANTA CECILIA

2008

Ajuntament de Xixona

